5054

הסכם
בין
ממשלת מדינת ישראל
לבין
ממשלת הרפובליקה של בולגריה
בדבר גיוס והעסקה זמנית של אזרחי שתי המדינות

הואיל וממשלת מדינת ישראל וממשלת הרפובליקה של בולגריה (ייקראו להלן ביחד "הצדדים המתקשרים" וכל אחד בנפרד "צד מתקשר");

בשאיפתן להגביר ולחזק את הידידות ושיתוף הפעולה בין שתי המדינות;

בהיותן משוכנעות שבהעסקה הזמנית של אזרחי שתי המדינות, בכפוף למדיניות הממשלתית הנוגעת בדבר, יש תועלת הדדית לעמיהן וביכולתה לתרום לפיתוח הכלכלי והחברתי, לקדם מגוון תרבותי ולהרחיב את קשרי הגומלין הטכנולוגיים;

בהכירן בצורך לכבד את החקיקות הלאומיות ואת האמנות הבינלאומיות שכל אחת מהמדינות היא צד להן;

במגמה להגביר את שיתוף הפעולה והידידות הכוללים בין הצדדים המתקשרים בהקשר של מדיניות החוץ של שתי המדינות;

בהכירן בכך שהגיוס וההעסקה הזמנית של עובדים מחו"ל בשטח הצדדים המתקשרים מתנהלים בהתאם לחוקים, לתקנות ולנהלים הנוגעים בדבר של המדינה המארחת ולמצב בשווקי העבודה הלאומיים שלה, וכן למדיניות הממשלתית ביחס למגזרים הפתוחים להעסקת עובדים זמניים מחו"ל ולמכסות השנתיות לגבי כל מגזר כאמור, מקום שבר החלה;

בהצהירן על עמדתן המשותפת נגד סחר בבני אדם, הגירה לא חוקית, נהגי גיוס לא מתועדים ובלתי חוקיים של כוח אדם, והעסקה לא חוקית של עובדים מחו"ל;

בהיותן שותפות לשאיפה ההדדית למנוע את הגבייה והתשלום של עמלות גיוס לא חוקיות מעובדים מחו"ל;

בהביען את רצונן להבטיח גיוס חוקי, הוגן ומיודע היטב של עובדים להעסקה זמנית בשתי המדינות לפי הסכם זה במגזרים ובהתאם לנהלים הקבועים בהסדרי היישום שהצדדים יסכימו עליהם;

אי לכך מסכימים הצדדים המתקשרים בזאת לאמור:

פרק 1
הוראות כלליות

<u>סעיף 1 - כללי</u>

(1) המונח "העסקה זמנית" יהיה פירושו העסקה חוקית של אזרח אחת המדינות בשטח המדינה האחרת, במגזר המפורט בהסדרי היישום המוסכמים, אצל מעסיק המחזיק בהיתר תקף להעסיק עובד מחו"ל, לפרק זמן מוגבל, בהתאם לדין הלאומי, לתקנות, לכללים, לנהלים ולהחלטות הממשלה של המדינה המארחת, שאחריה חייב אזרח חו"ל לעזוב את שטח המדינה המארחת.

(2) משך ההעסקה הזמנית בכל מגזר מותר יהיה כמפורט בהסדרי היישום לאותו מגזר, ולא יעלה על המשך המירבי המותר כמפורט בחקיקה הלאומית הנוגעת בדבר של המדינה המארחת.

(3) המספר המירבי של עובדים זמניים שניתן להעסיק לפי הסכם זה בכל מגזר מותר יהיה כמפורט בהסדרי היישום לאותו מגזר ויהיה כפוף למספר הצעות העבודה שהתקבלו ממעסיקים במדינה המארחת. אין בהסכם זה או בהסדרי היישום המתאימים, דבר שיתפרש כהתחייבות של צד מתקשר לגייס עובדים מהמדינה האחרת או לתת בלעדיות לגיוס עובדים מכל אחת מהמדינות.

(4) העובדים העוסקים בעבודה זמנית כמפורט בהסדרי היישום לא יהיו זכאים לבצע כל עבודה או פעילות תעסוקתית אחרת בשכר במגזר שאינו המגזר שלמענו הונפקו להם אשרה והיתר עבודה במדינה המארחת.

סעיף 2 - מטרות

מטרותיו של הסכם זה הן כדלהלן:

(1) להבטיח תהליך גיוס חוקי, הוגן ומיודע היטב לעובדים בעלי כישורים הנשכרים לעבודה זמנית בהתאם לעקרונות המפורטים בהסכם זה, ולמנוע עמלות ותשלומים לא חוקיים;

(2) להקים מסגרת להחלפת מידע הנוגע בדבר ולשיתוף פעולה מתמשך בין הצדדים המתקשרים בנוגע לסוגיות של העסקת עובדים זמניים מחו"ל;

(3) להבטיח שיתוף פעולה בין הצדדים המתקשרים בנוגע לגיוס, למיון, להשמה, להגעה, להעסקה ולחזרה של עובדים לאחר ההעסקה הזמנית שלהם;

(4) לקדם את ההגנה על זכויות העבודה של עובדים ממדינה אחת העוסקים בעבודה זמנית במדינה האחרת לכל אורך תהליך הגיוס, המיון, ההשמה, ההגעה, ההעסקה והחזרה.

סעיף 3 – גופים ומוסדות

(1) פיקוח על יישום הסכם זה יתנהל ע"י:

1. ברפובליקה של בולגריה – משרד העבודה והמדיניות החברתית;

2. במדינת ישראל – משרד הפנים;

(להלן "הגופים המורשים").

(2) יישום הסכם זה והסדריו יתבצע ע"י:

1. ברפובליקה של בולגריה – סוכנות התעסוקה בכפוף לשר העבודה והמדיניות החברתית ("**EA**");

2. במדינת ישראל-

א. רשות ההגירה והאוכלוסין במשרד הפנים ("**PIBA**") – במקרה של עובדים בולגרים המגיעים לישראל.

ב. המשרד הנוגע בדבר כפי שתחליט ממשלת ישראל – במקרה של עובדים ישראלים המגיעים לבולגריה.

(להלן "המוסדות המוסמכים") שהועידו הגופים המורשים לפי ס"ק 1 לסעיף זה.

סעיף 4 - יישום

(1) יישום הסכם זה, הסדריו וכל פעילות לפיו יהיו בהתאם לחוקים, לתקנות, לכללים, לנהלים ולמנגנונים בני ההחלה של כל מדינה שהיא צד.

(2) על הסדרי היישום יסכימו המוסדות המוסמכים בכל מגזר בכפוף לאינטרס של שני הצדדים המתקשרים.

פרק 2
פעילויות לאיוש משרות

סעיף 5 – גיוס וכישורים כלליים של עובדים

(1) הצדדים המתקשרים מסכימים כי גיוס עובדים זמניים במדינה השולחת יבוצע בלי מעורבות של סוכנויות גיוס פרטיות באותה מדינה במגזרים מוסכמים כמפורט בהסדרי היישום המתאימים.

(2) גיוס מועמדים להצעות עבודה זמינות בהתאם לכישוריהם המקצועיים יתבצע ע"י המוסדות המוסמכים של המדינה השולחת, מה שיבטיח כי לעובדים המגויסים בהתאם להסכם זה יהיו כל הכישורים, ההכשרה והניסיון הנחוצים כנדרש למגזר הנוגע בדבר, שבריאותם הגופנית והנפשית טובה ושיש להם תעודות רפואיות הנוגעת בדבר, הכול כקבוע בהסדר היישום בר ההחלה.

סעיף 6 – הליך גיוס

(1) הצדדים המתקשרים מסכימים לנקוט את כל הצעדים הדרושים כדי להבטיח שהליך הגיוס יהיה שקוף, שכל המידע הנוגע בדבר יינתן למבקשים, ושלא ייגבו תשלומים, להוציא כל תשלום מותר הקבוע בהסדר היישום בר ההחלה, מהמועמדים או מהעובדים, במישרין או בעקיפין, באף אחת מהמדינות, לאורך תהליך הגיוס וההשמה.

(2) המוסדות המוסמכים יקיימו, בין היתר, את הפעילויות הבאות:

1. חילופי מידע בנוגע לתיאורי תפקידים שהתקבלו מהמדינה המארחת להעסקת עובדי המדינה השולחת.

2. מיון עובדים בשני שלבים:

א. מיון מוקדם של עובדים בעלי כישורים, ייערך ע"י המדינה השולחת אחרי בדיקת מסמכים ו/או ראיונות בהתאם לכישוריהם המקצועיים ובהתבסס על מסמכים שהוגשו בהתאם לאמות המידה שיפורטו בהסדר היישום הנוגע בדבר.

ב. מיון משני בין מועמדים שעברו את שלב המיון המוקדם, ייערך ע"י המדינה המארחת במיון אקראי ו/או בדיקות מעשיות, בהתאם לבקשת המדינה המארחת לכל מגזר כלכלי.

3. אספקה למועמדים הנבחרים, לפני חתימה על חוזי העבודה שלהם, של המידע הדרוש בנוגע לתנאי השהות, העבודה, המגורים במדינה המארחת והיציאה ממנה בשפה רשמית של המדינה השולחת;

4. הבטחה שהמועמדים הנבחרים יחתמו על חוזי עבודה לפני היציאה.

(3) תיאורי תפקיד יהיו כפופים להסדרי היישום הנוגעים בדבר ויכללו לכל הפחות את המידע הבא:

1. המגזר הכלכלי שבו מתקיימת הפעילות;

2. מספר העובדים שיש להעסיק;

3. כישורים מקצועיים ודרישות אחרות שעל העובדים למלא;

4. מועד סופי למיון מועמדים;

5. תבנית של חוזה עבודה;

6. משך חוזה העבודה;

7. מידע כללי על תנאי העבודה, התשלום, המגורים והתשלום בעין;

8. התאריכים שבהם אמורים העובדים הנבחרים להגיע למקום העבודה במדינה המארחת;

9. מידע על תשלום הוצאות הנסיעה בין שטחי שתי המדינות.

(4) המועמדים שעברו את שני שלבי המיון כמפורט בסעיף 6 (2) (2) יעברו בדיקות רפואיות במדינה השולחת כמפורט בהסדר היישום הנוגע בדבר.

סעיף 7 – תנאים לכניסה, שהות והעסקה זמנית

(1) במסגרת הסכם זה, הכניסה, השהות וההעסקה הזמנית של אזרחי הרפובליקה של בולגריה ומדינת ישראל בשטח המדינה האחרת יוסדרו ע"י החקיקה, התקנות והנהלים הקיימים של המדינה המארחת.

(2) העובדים הנבחרים יצוידו במסמכים הדרושים לכניסה, שהות ועבודה זמנית במדינה המארחת בהתאם לחקיקה הלאומית שלה לגבי המגזר הספציפי.

(3) המוסד המוסמך של המדינה המארחת יתאם את קליטת העובדים בנמל התעופה ע"י נציג המעסיק המתאים אשר יהיה אז אחראי לתחבורה וללינה של העובדים.

פרק 3
תנאי עבודה וזכויות חברתיות של עובדים

סעיף 8 – זכויות חברתיות

(1) לעובדים יהיו במדינה המארחת זכויות והתחייבויות בנושאי עבודה הזהות לאלה התקפות לגבי עובדים מקומיים והם ייהנו מהגנה שווה ביישום חקיקת הבריאות והבטיחות במקום העבודה.

(2) עובדים ייהנו במדינה המארחת מהגנה משפטית ביחס לזכויות אישיות ולזכויות רכוש הזהה לזו המוענקת לאזרחים מקומיים, בכפוף לחוקים, לתקנות, לכללים, לנהלים ולמנגנונים בני ההחלה של המדינה המארחת.

סעיף 9 – תנאי עבודה

משכורות העובדים, וכן תנאי העבודה שלהם, יפורטו בנפרד בחוזי העבודה שלהם שנחתמו עם המעסיק ולא יהיו נחותים מהתנאים המפורטים בהסכמים קיבוציים קיימים, או בהעדר הסכמים כאמור, מהחקיקה בת ההחלה על עובדים של המדינה המארחת באותו סוג של העסקה, שהם בעלי מקצוע וכישורים זהים.

סעיף 10 – בטחון סוציאלי

בתחום הביטוח הלאומי הצדדים המתקשרים מסכימים כי יש להחיל את האמנה בין הרפובליקה של בולגריה לבין מדינת ישראל בדבר בטחון סוציאלי שנחתמה בירושלים ב-25 במארס 2008.

סעיף 11 – יישוב מחלוקות בין מעסיקים לעובדים

כל מחלוקת העשויה להתעורר בין מעסיקים לעובדים תיושב בהתאם לחקיקה הקיימת של המדינה המארחת ולמנגנונים ולנהלים הלאומיים הנוגעים בדבר.

פרק 4
הוראות מיוחדות בדבר חזרת עובדים

סעיף 12 – הוראות חזרה

(1) עם החתימה על חוזה העבודה במדינה השולחת לפני היציאה, יתחמו העובדים גם על הצהרה שלפיה הם מתחייבים לחזור למדינה השולחת עם תום תקופת השהות החוקית שלהם במדינה המארחת.

(2) הצדדים המתקשרים ינקטו צעדים לפי הצורך וכפי שמעשי כדי לאפשר חזרה מהירה ויעילה של עובדים מעובדיהם למדינה השולחת אחרי סיום שהותם החוקית במדינה המארחת.

(3) כל צד מתקשר ישמור על הזכות להורות לאזרח הצד המתקשר האחר לעזוב את שטחו כמפורט בחקיקה, בתקנות, בכללים ובמנגנונים הלאומיים ובהחלטות ממשלה, בין היתר, במקרים שבהם נמצא כי אזרח כאמור מפר את תנאי האשרה או היתר העבודה שלו או הסכם זה, או אם המדינה המארחת קובעת כי נוכחותו עלולה להוות איום על הביטחון הלאומי, הסדר הציבורי או בריאות הציבור, או אם אין הוא עוזב את המדינה המארחת בתום שהותו המותרת.

פרק 5
הוראות בדבר יישום ההסכם

סעיף 13 – ועדת תיאום משותפת

(1) הגופים המורשים של הצדדים המתקשרים יחליפו מידע ועדכונים הנוגעים בדבר ביחס לחקיקה ולנהלים הקיימים המסדירים יחסי עבודה ועבירות פליליות וכן כניסה, שהות, העסקה בשכר, התחייבויות מעסיקים ויציאת עובדים מחו"ל, העשויים להשפיע על הנהלים המפורטים בהסכם זה.

(2) תוקם ועדת תיאום משותפת (להלן "ועדת התיאום המשותפת") שתורכב מנציגי הצדדים המתקשרים למטרת פתרון בעיות הנובעות מיישומו של הסכם זה.

(3) הגופים המורשים הנזכרים בסעיף 3 ימנו את חברי ועדת התיאום המשותפת.

(4) ועדת התיאום המשותפת תתכנס מדי שנה, ברפובליקה של בולגריה ובמדינת ישראל לסירוגין, בהתאם לתנאים ולתאריכים מוסכמים הדדית. הצדדים יודיעו זה לזה בכתב על הנושאים שהם מבקשים לדון בהם לא פחות מ-60 ימים לפני תאריכו של כל מפגש.

(5) ניתן לזמן מפגש מיוחד של ועדת התיאום המשותפת במקרה של עניינים דחופים שיידונו לפי בקשת כל אחד מהצדדים המתקשרים.

סעיף 14 - יישוב מחלוקות

כל מחלוקת, חילוקי דעות או תביעה הנובעים מהסכם זה או מתייחסים אליו, כולל הפרתו או סיומו, יישובו בדרכי נועם בדיון ובמשא-ומתן בין הצדדים המתקשרים.

סעיף 15 – שיתוף פעולה משפטי

הצדדים המתקשרים ישתפו פעולה ויעניקו סיוע במקרה של הפרות הנוגעות לעניינים המפורטים בהסכם זה בכפוף לחוקי שני הצדדים המתקשרים.

סעיף 16 – כניסה לתוקף ותנאים לתיקון

(1) הסכם זה ייכנס לתוקף בתאריך חתימתו.

(2) הצדדים המתקשרים רשאים לתקן הסכם זה, בכתב, בהסכמה הדדית. כל תיקון כאמור ייכנס לתוקף בתאריך המאוחרת מבין האיגרות הדיפלומטיות שבאמצעותן יודיעו הצדדים המתקשרים זה לזה על השלמת הנהלים המשפטיים הפנימיים שלהם הנדרשים לכניסתו לתוקף של תיקון כאמור.

סעיף 17 – תנאים לסיום

(1) על אף האמור לעיל, יישום הסכם זה לגבי כל מגזר יתחיל רק אחרי שהמוסדות המוסמכים יתחמו על הסדר יישום מפורט לאותו מגזר, אשר יכלול, בין היתר, את משך ההעסקה הזמנית ואת המספר המירבי של עובדים לאותו מגזר שהמדינה המארחת מבקשת מהמדינה השולחת.

(2) הסכם זה יהיה בתוקף לתקופה של שלוש שנים ויוארך אוטומטית לתקופות נוספות של שנה כל אחת.

(3) כל צד מתקשר רשאי להביא הסכם זה לידי סיום בכל עת במשלוח איגרת דיפלומטית על סיום לצד המתקשר האחר לפחות שישה (6) חודשים לפני תאריך הסיום המבוקש.

(4) על אף הוראות ס"ק 3 לעיל, כל צד רשאי להשעות גיוס לפי הסכם זה בתוקף מיידי, במקרה שהוא מגלה כי עמלות גיוס, להוציא תשלומים מותרים כמפורט בהסדר היישום בר ההחלה, נגבו מהמועמדים או מהעובדים, במישרין או בעקיפין, במדינה מהמדינות, לאורך תהליך הגיוס וההשמה. במקרה של השעייה כאמור, יחולו הוראות סעיף 13 (5) להסכם זה.

(5) כל מועמד או עובד של המדינה השולחת אשר בתאריך הסיום או ההשעייה כבר מחזיק באשרה ו/או בהיתר עבודה שהונפקו במסגרת הסכם זה לא יושפע על ידי סיומו או השעייתו.

לראיה החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדין, חתמו על הסכם זה.

נחתם ב טולה ביום ל"ב כסלו התשע"ב לפי הלוח העברי, שהוא יום 30 בנובמבר 2011, בשני עותקי מקור בשפות עברית, בולגרית ואנגלית. במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם מדינת ישראל

אברהם חדד, שגריר

בשם הרפובליקה של בולגריה

TOTYU MLADENOV
שר העבודה והמדיניות החברתית